

พระพุทธศาสนาและพลังงานไบโอพลาสมา

ดร.ศรีสุคนธ์ ศักดิ์กำจร

พระธรรมบาล ธิมปาโล,ดร.

คณะพุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยมจร ประเทศอินเดีย

Received September 24, 2021, Revised October 10, 2021, Accepted December 3, 2021

บทคัดย่อ

พระพุทธศาสนาสอนเรื่องอนัตตาในจิต และสสารมากกว่าสองพันปี พระพุทธศาสนาถือว่าไม่มีอัตตาหรืออะตอมสสาร ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีแก่นแท้ถาวรที่ตั้งอยู่ได้ในตัวของมันเอง สรรพสิ่งอาศัยกันและกันเกิดขึ้นตลอดเวลาตามหลักปฏิจจสมุปบาท ดังที่ควอนตัมฟิสิกส์ระบุว่าไม่มีอะตอมที่อยู่ได้ตามลำพังตัวเอง โครงสร้างอะตอมประกอบด้วยอิเล็กตรอน โปรตอน และนิวตรอน อนุภาคของอะตอมที่เป็นประจุไฟฟ้าบวก (โปรตอน) และประจุไฟฟ้าลบ (อิเล็กตรอน) ต่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน อิเล็กตรอนวิ่งโคจรรอบนิวเคลียสด้วยความเร็วที่สูงมาก การเกาะกลุ่มของประจุไฟฟ้าเหล่านั้นกลายเป็นอะตอม และประจุไฟฟ้าเหล่านั้นก็ไม่อาจอยู่ได้ตามลำพัง ทั้งหมดต่างอาศัยกัน และกันเกิดขึ้นตามหลักปฏิจจสมุปบาท ในพระพุทธศาสนาจักรวาลในทฤษฎีควอนตัมต่างจากฟิสิกส์ดั้งเดิมของนิวตันก็คือ อะตอมถูกแบ่งย่อยออกไปเป็นองค์ประกอบที่เล็กกว่าซึ่งเป็นประจุไฟฟ้าที่วิ่งวนกันเองคืออิเล็กตรอน โปรตอน และนิวตรอน อะตอมจึงเป็นสนามพลังงานขนาดจิ๋ว องค์ประกอบย่อยของอะตอมนั้นบางครั้งก็เป็นอนุภาค (Particle) บางครั้งก็เป็นคลื่น (Wave)

พฤติกรรมขององค์ประกอบย่อยภายในโครงสร้างของอะตอมจึงเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพราะมันมีคุณสมบัติที่เรากำหนดไม่ได้ และมีวงโคจรที่ไม่แน่นอน นี่คือการแห่งความไม่แน่นอน (Uncertainty Principle) หลักการแห่งความไม่แน่นอน (Uncertainty Principle) ของฟิสิกส์ควอนตัมช่วยให้เราสามารถสร้างอนาคตของเราได้ใหม่ ชีวิตของเราไม่ได้ถูกลิขิตตายตัวจากอดีต ชีวิตของเรามีความไม่แน่นอนรออยู่ข้างหน้า ถ้าเราหมั่นทำดี เราก็จะเจริญก้าวหน้า ภูมิคุ้มกันนั้นเกิดขึ้นจากพลาสมาแปรรูปทั้ง 5 ของออกซิเจนที่ได้รับจากทวารทั้ง 5 ตา หู จมูก ปาก ลิ้น กาย ให้เป็นเม็ดเลือดขาวด้วยปฏิกิริยา bio-plasma atomic fusion ที่ระเบิดขึ้น เปลี่ยนปฏิกิริยาให้กลายเป็น ชีวิตสารโดยธรรมชาติ เหมือนกับที่เราไฟฟ้าจี้มน้ำแล้วเกิดสิ่งมีชีวิตขึ้นมา เม็ดเลือดขาวทำหน้าที่เป็นผู้คุ้มกันร่างกายของเรา โดยจำนวนมากหรือน้อย ก็ขึ้นกับความบริสุทธิ์ของออกซิเจน สิ่งที่เรารับเข้าไปนั้นมันเป็นลักษณะคลื่นที่มีรหัสอยู่ คลื่นที่ว่าก็อย่างเช่น การแปล pigment ให้เป็นภาพ หรือแปลความถี่ให้เป็นเสียง แปลความถี่จากคลื่นให้เป็นรส

คำสำคัญ: พระพุทธศาสนา, พลังงานไบโอพลาสมา

Buddhism& Bio plasma Energy

Dr.Srisukon Sakkumjorn

Phra Thamban Thampalo,Dr.

Faculty of Buddhism.

Magadh University

Abstract

Buddhism teaches about selflessness in the mind. And matter for more than two thousand years Buddhism assumes that there is no ego or atomic matter. Everything has no permanent essence that is established in it. All things that relied on each other occur all the time according to the principle of practice. As quantum physics states, no atom exists on its own. The atomic structure is made up of electrons. Protons and neutrons positively charged particles (protons) and negatively charged (electrons) interact with each other. The electrons orbit the nucleus at very high speeds. The agglomeration of those electric charges into atoms. and those electric charges cannot be alone. all live together And each other occurs according to the principle of supplication in Buddhism. The universe in quantum theory differs from Newton's original physics in that atoms are broken down into smaller elements, which are the running electric charges. Cycles among themselves are electrons, protons, and neutrons. Atoms are therefore microscopic fields of energy.

The behavior of the substituents within the atomic structure therefore changes over time. Because it has properties that we cannot define and has an uncertain orbit this is the Uncertainty Principle the Uncertainty Principle of quantum physics allows us to rebuild our future. Our lives are not destined from the past. There is uncertainty ahead in our lives. If we keep doing good we will progress Immunity arises from plasma converting the five oxygen atoms obtained from the anus of the five eyes, ears, nose, mouth, tongue and body into white blood cells by explosive bio-plasma atomic fusion. Transform into a natural bio just like an electric shock in water creates life. White blood cells act as our body's defenses. By a lot or a little it depends on the purity of the oxygen. What we take in is a coded wave pattern. Such waves are like translating pigments into images or translating frequencies into sound. Translate the frequency from the tongue to taste

Keywords: Buddhism, Bio plasma Energy

บทนำ

ธรรมะที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้กว่า 2,600 ปีมาแล้วนั้น ล้วนเกี่ยวกับกาย และจิตของมนุษย์ ชีวิตประกอบด้วยรูปขันธ์ และนามขันธ์ คือกาย และใจ (จิต) การศึกษาพุทธ จิตวิทยา คือศึกษาเกี่ยวกับจิต และความสำคัญของจิตที่มีต่อกาย ต่อการเป็นสิ่งมีชีวิต ในทาง พุทธศาสนา จิต สำคัญกว่ากาย มีบทบาทมาก เพราะจิตเป็นต้นกำเนิดของการประพฤติกรรม – ชั่ว ทางกาย วาจา ความ เสร้าหมอง หรือผ่องใสของจิตมีผลต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจ จิตยัง สามารถทำให้เราไปเกิดในที่ ดี (สุคติ) หรือไม่ดี (ทุคติ) ได้อีกด้วย ดังปรากฏในพระไตรปิฎก ความว่า

“...เมื่อจิตเศร้าหมอง ทุคติเป็นอันหวัง.....เมื่อจิตไม่เศร้าหมอง สุคติเป็นอันหวังได้...” (ม.ม.อ. (ไทย) 1/71/181.) จิตจึงมีผลทั้งชาตินี้ชาติหน้า ชาติต่อๆ ไป และเกี่ยวข้องกับการเกิดใหม่อย่างหลีกเลี่ยง ไม่พ้น ในฝ่ายจิตวิทยาตะวันตก เมื่อศึกษาจิตและพฤติกรรม ไม่ได้กล่าวไปถึงชาติหน้า ภพภูมิ ช่างหน้า หรือการเวียนว่ายตายเกิด แต่จะมุ่งกล่าวถึงพฤติกรรมของจิตที่แสดงออกมาเป็น บุคลิกภาพ อุปนิสัย ฯลฯ ไม่กล่าวถึงจิตโดยตรง และพยายามศึกษาสาเหตุแห่งอุปนิสัย บุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์และพึง ประสงค์ว่า มีปัจจัยใดที่ สามารถควบคุม หรือแก้ไขให้ได้ พฤติกรรม หรือบุคลิกภาพที่ประสงค์เป็นที่พึง พอใจนั้น จึงศึกษาทั้งเรื่องสิ่งแวดล้อม สมอง ฯลฯ ซึ่งคิดว่ามีผลต่ออุปนิสัย พฤติกรรม ฯลฯ ของมนุษย์ แต่พุทธศาสนาไม่ได้เห็นจิตเป็นเพียงสมอง หรือกล้ามเนื้อหัวใจ จิตเป็นธรรมชาติที่รู้อารมณ์ เป็นสิ่ง นามธรรมจับต้องไม่ได้แต่มีลักษณะ มีอำนาจต่างๆ สามารถควบคุม หรือพลิกผันชีวิตมนุษย์ได้ การศึกษาวิเคราะห์จิตที่สัมพันธ์กันกับทุกข์ (ปัญหา) อันเป็นสภาพที่แท้จริงของชีวิต เข้าใจสาเหตุของ ทุกข์ (ปัญหา) เข้าใจถึงเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต คือ นิโรธ (ความดับทุกข์ ดับปัญหา) รู้วิธีการปฏิบัติ เพื่อเผชิญปัญหา โดยไม่ถูกบีบคั้นจากทุกข์ (ปัญหา) ไม่เกิดความท้อแท้ สิ้นหวัง ให้สู้ และเผชิญกับทุกข์ (ปัญหา) อย่างมั่นคงตามหลักพุทธธรรม จิต (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2546:356) มีลักษณะ แตกต่างกันโดยย้อมี 89 ดวง โดยพิสดาร 121 ดวง จิตออกเป็นประเภทต่างๆ ได้ 13 กลุ่ม เช่น ในกลุ่ม ที่ 1 อุกุศลจิต มี 12 ดวง , กลุ่มที่ 2 มหากุศลจิต มี 8 ดวง เป็นต้น

ศาสนา (religion)

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ศาสนามีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก พฤติกรรมทางศาสนาเป็น องค์ประกอบภายในโครงสร้างบุคลิกภาพที่สามารถกำหนดรูปแบบแนวทางการแสดงออกต่างๆ ของ มนุษย์ได้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่แสดงออกในเรื่องที่เกี่ยวกับความเชื่อถือ ความศรัทธา ค่านิยมต่างๆ อันเป็น วิถีชีวิตที่มนุษย์ยึดถือปฏิบัติอยู่ในสังคม สิ่งเหล่านี้มีบทบาทต่อการแสดงออกที่เป็นปฏิกิริยาสนองตอบ ให้เกิดการสร้างสรรค์อื่นๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม อันเป็นเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์

สุชีพ ปุญญานุภาพ (2532:9) อธิบายความหมาย คำว่าศาสนาหรือ religion ไว้ว่า

1. ศาสนา คือ ที่รวมแห่งความเคารพนับถืออันสูงส่งของมนุษย์
2. ศาสนา คือ ที่พึ่งทางจิตใจ ซึ่งมนุษย์ส่วนมากยอมเลือกยึดเหนี่ยวตามความพอใจ และความเหมาะสมแก่เหตุแวดล้อมของตน

3. ศาสนา คือ คำสั่งสอน อันว่าด้วยศีลธรรม และอุดมคติสูงสุดในชีวิตของบุคคล รวมทั้งแนวความเชื่อและแนวการปฏิบัติต่างๆ กันตามคติของแต่ละศาสนา

กฎแห่งกรรม

กฎแห่งกรรม เป็นกฎธรรมชาติที่พระพุทธเจ้าทรงค้นพบ เป็นสิ่งที่มีอยู่จริง ไม่ใช่พระพุทธเจ้าสร้างขึ้น แต่เป็นกฎที่มีอยู่แล้วชีวิตของเราทุกคน ถูกควบคุมไว้ด้วยกฎแห่งกรรม ไม่มีใครมาควบคุมชีวิตของเรา ชีวิตจะเสื่อม จะเจริญ จะสุข จะทุกข์จะก้าวหน้าจะถอยหลัง จะอายุสั้น จะอายุยืนขึ้นอยู่กับการกระทำของเราทั้งสิ้นไม่ใช่ขึ้นอยู่กับอำนาจดวงดาว หรืออำนาจสิ่งภายนอกอื่นๆ ใดที่จะมาดลบันดาลชีวิตของเราให้เป็นอย่างไรอย่างนั้นนอกจากกฎแห่งกรรม

กฎแห่งกรรมในพระพุทธศาสนา ตรงกับกฎของนิวตัน คือ กฎกิริยา (Action) และปฏิกิริยา (Reaction) ซึ่งเป็นกฎทางด้านวัตถุธรรมที่เราทำก็เหมือนกัน ถ้าทำกรรมดีผลตอบสนองก็เป็นกรรมดีถ้าทำกรรมไม่ดีผลตอบสนองก็เป็นเรื่องไม่ดีนี้เป็นกฎทางด้านจิตใจ ถ้าถามว่า “ทำไมคนเราจึงเกิดมาแตกต่างกัน” คำตอบนี้พระพุทธเจ้าตรัสไว้ใน จูฬกัมมวิภังคสูตรว่า “กัมมัง สัตเต วิภังชติยะติทั้งหีนปะณีตะตายะ” “กรรมย่อมจำแนกสัตว์โลกให้แตกต่างกัน คือ เลวทราม และประณีต”

คุณสมบัติแบบ หรือมนุษย์โดยสมบูรณ์ซึ่งถือได้ว่าเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณค่าอย่างแท้จริง ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นคนเต็มคน ควรมีคุณสมบัติ 7 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ธัมมัญญตา รู้หลักและรู้จักเหตุ
2. อัตถัญญตา รู้ความมุ่งหมายและรู้จักผล
3. อัตตัญญตา รู้จักตนว่ามีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และคุณธรรมมากน้อยแค่ไหน แล้วประพฤติปฏิบัติให้เหมาะสม ตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงตนให้เจริญงอกงามยิ่งขึ้น
4. มัตตัญญตา รู้จักประมาณ คือ รู้จักพอดีในกิจที่ทำ คำที่พูดตลอดการใช้จ่ายบริโภค
5. กาลัญญตา รู้จักกาลเวลาอันเหมาะสม เช่นรู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร ทำให้ตรงเวลา เป็นเวลา ทันเวลา ให้ถูกเวลาและเต็มเวลา
6. ปริสสัญญตา รู้จักชุมชน คือ รู้ว่าชุมชนนี้เมื่อเข้าไปหา ควรทำกิจอย่างนี้พูดอย่างนี้มีวัฒนธรรมประเพณีอย่างนี้มีความต้องการอย่างนี้ควรบำเพ็ญประโยชน์ให้อย่างนี้ๆ เป็นต้น
7. บุคคลัญญตา รู้จักบุคคล คือ เข้าใจความแตกต่างของบุคคลโดยอัธยาศัย ความสามารถ และคุณธรรม เป็นต้น และรู้ว่าควรคบหรือไม่จะยกย่อง จะตำหนิหรือจะแนะนำสั่งสอนอย่างไร จึงจะได้ผลดีดังนี้ เป็นต้น

พระพุทธเจ้าทรงประสูติกว่า 2,600 ปี

การค้นหาคำความจริงเกี่ยวกับโลก ทางหนึ่ง ค้นหาโลกในทางกายภาพ หรือทางฟิสิกส์ โดยนักวิทยาศาสตร์ อีกทางหนึ่ง โดยสมาธิหรือฌานพระพุทธเจ้า รู้จักโลกด้วย “พุทธญาณ” พุทธญาณเกิดจากสมาธิหรือฌาน คำว่า “โลกกลม” และคำว่า “ขอบจักรวาล” มีกล่าวถึงในพระไตรปิฎก (ซึ่งกล่าวโดยพระพุทธเจ้า) วิทยาศาสตร์รู้จักโลกโดยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เช่น ตัวเลข (ทางคณิตศาสตร์) เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เช่น กล้องจุลทรรศน์ส่วนพระพุทธเจ้ารู้จักโลกด้วยกำลังแห่งฌาน พระพุทธเจ้า กล่าวถึงโลก และจักรวาล มิใช่เพื่อบอกว่า โลกและจักรวาลมีสภาพเป็นอย่างไร แต่บอกเพื่อให้เห็นไตรลักษณ์ (อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา) คือ ความไม่เที่ยง ความไม่คงทนอยู่ในสภาพเดิม และความไม่มีตัวตนเป็นแก่นสาร พระพุทธเจ้าเปิดเผยว่า โลกมีอายุอันจำกัด ในที่สุดโลกจะดับอันธธานหายไป กำหนดอายุเป็น “มหากัปป์” แต่ละมหากัปป์ นับเป็นแสนๆ ปีทรงเปิดเผยว่า มีจักรวาลใน

อวกาศอันกว้างนับไม่ถ้วน และจักรวาลทั้งหลายก็มีอายุอันจำกัด แต่ละจักรวาลมีดวงอาทิตย์ไม่เท่ากัน บางจักรวาลมีดวงอาทิตย์ 1 ดวง บางจักรวาลมีดวงอาทิตย์มากกว่า 1 ดวงวิทยาศาสตร์พยายามเดินทางไปยังโลก (ดาว) ต่างๆ เพื่อค้นหาชีวิต เช่น เดินทางไปดาวอังคาร แต่ก็ยังไม่พบสิ่งมีชีวิตใดๆ ทุกวันนี้ วิทยาศาสตร์ก็ยังชวนขวยที่จะค้นหาชีวิตในโลก อื่นๆ อยู่ แต่พระพุทธเจ้าเคยกล่าวว่า มีจักรวาลอีกมากมายที่ยังสิ่งมีชีวิตมีอยู่ จักรวาลเหล่านั้น ยังไม่เคยมีชาวยานอวกาศเดินทางไปสำรวจ

พระพุทธเจ้าไม่กล่าวถึงจุดสิ้นสุดของจักรวาล และไม่กล่าวว่า มี “ผู้สร้าง” โลกและชีวิต แต่กล่าวถึงการก่อเกิดชีวิตว่ามาจาก “ตัวแสง” เรียกว่า “อาภัสสรพรหม” ไม่กล่าวว่า อาภัสสรพรหมมาจากจักรวาลไหน บอกแต่ว่าเป็นสิ่งมีชีวิตมายังโลก มาพบโลก (ดาวดวงหนึ่ง) ในสภาพที่มีแต่น้ำและสิ่งหนึ่งบนผิวน้ำที่มีรสหอมและอร่อย แล้วอาภัสสรพรหมก็มากิน ทำให้ร่างที่เป็นแสงกลายสภาพเป็นหยابและหนัก จนไปไหนไม่ได้ เท่ากับบอกว่า ชีวิตเริ่มก่อนตัวจากจุดนั้น คือชีวิตเกิดจาก “ตัวแสง” และ “น้ำ” แสง ที่ว่านั่น คือวิญญาณหรือ “จิต” นั่นเองนั่นก็คือ วิญญาณหรือจิต มีสภาพเป็นแสงและแสงนั้นก็เปลี่ยนแปลงได้ เช่น เป็นแสงที่เศร้า และหยابได้ในสมาธิหรือในฌาน เมื่อกายกับจิตแยกกัน จิตมีสภาพเป็นแสง ส่วนกายที่หยาบก็เปลี่ยนแปลงได้ ตามเหตุปัจจัยมีนักวิทยาศาสตร์คนหนึ่ง ชื่อ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ (Albert Einstein) ชาวเยอรมัน (เกิดเมื่อ พ.ศ. 2422 ถึงแก่กรรมเมื่อ พ.ศ.2498) เคยกล่าวว่า พุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งจักรวาล (Cosmic Religion) เขากล่าวว่า “The religion of the future will be a cosmic religion. The religion which is based on experience, which refuses dogmatism .If there is any religion that would cope with the scientific need it will be Buddhism.” ถอดความได้ดังนี้ “ศาสนาในอนาคตจัดเป็นศาสนาแห่งจักรวาล เป็นศาสนาอิงประสบการณ์ (ของมนุษย์) ปฏิเสธความเชื่อ (faith) ที่ไม่มีการพิสูจน์ ถ้าจะมีศาสนาที่จะรับมือกับวิทยาศาสตร์ได้ ศาสนานั้นคือ พุทธศาสนา” ไอน์สไตน์ เป็นผู้พบ “ความเร็วของแสง” (ซึ่งมีความเร็วสูงสุด) ความเร็วของแสง คือ 300,000 กิโลเมตรต่อ 1 วินาที การค้นพบความเร็วของแสง เป็นกุญแจสำคัญช่วยให้ไอน์สไตน์คำนวณระยะทางระหว่างแต่ละจักรวาลได้ มีผู้ตั้งข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า ไอน์สไตน์ศึกษาพุทธศาสนาจากหนังสือเรื่องอะไรจึงเข้าใจคำสอนเรื่องไตรลักษณ์ของพระพุทธเจ้าได้ในประวัติของเขายกแต่เพียงว่า เขายืมหนังสือเกี่ยวกับพุทธศาสนาจากเพื่อนมาอ่านแต่ความรู้จากหนังสือไม่น่าจะเพียงพอให้ไอน์สไตน์เข้าถึงคำสอนของพระพุทธเจ้าได้น่าจะเป็นเพราะนักวิทยาศาสตร์คนนี้ได้ทำสมาธิถึงระดับหนึ่งแล้วพบความมหัศจรรย์ในสมานั้นสมาธิที่ไอน์สไตน์เข้าถึง น่าจะเป็น “อัปปนาสมาธิ” ซึ่งเป็นฌานระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากชาวตะวันตกรู้แต่วิธีทำสมาธิให้จิตนิ่ง และมุ่งใช้ประโยชน์ทางวัตถุเท่านั้น ไอน์สไตน์จึงหยุดอยู่เพียงสมาธิขั้นต่ำ หาว่าไม่รู้ว่า ความมหัศจรรย์ในสมาธิที่ละเอียด (ประณีต) กว่านั้น ยังมีอยู่ เขาจึงได้ประโยชน์จากสมาธิเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์เท่านั้น

การตั้งข้อสังเกตเรื่องนี้ น่าคิดว่า นักวิทยาศาสตร์ทำงานในห้องทดลอง อยู่กับความเยียบสงบ นานๆ อาจจะเป็นไปได้ว่า พวกเขามีการทำสมาธิในระหว่างทำงานนั่นเองทุกวันนี้ วงการวิทยาศาสตร์ตั้งสมมติฐานว่า จิต คือการทำงานของสมองเท่านั้น จึงศึกษาแต่พฤติกรรมของสมอง ยังไม่มีการศึกษาเรื่องวิญญาณหรือจิตแต่อย่างใด ส่วนพระพุทธเจ้า ทรงเป็น “โลกวิทู” คือรู้ความเป็นไปของโลก (ชีวิต) ทั้งด้านกายภาพ (รูป) ทั้งด้านวิญญาณหรือจิต (นาม) ทรงเห็นว่า โลกด้านวัตถุไม่มีอะไรอย่างอื่น นอกจาก “ทุกข์” จึงค้นคิดแต่ทางที่จะพ้นไปจากทุกข์เท่านั้นความมหัศจรรย์ต่างๆ ที่เห็นในสมาธิพระพุทธเจ้าข้ามพ้นมาทุกอย่าง จึงพบว่า “จิต” หรือ “วิญญาณ” เป็นสิ่งสำคัญที่สุด

ในพุทธประวัติ กล่าวถึงการระลึกชาติของพระองค์ได้ (บุพเพนิวาสานุสสติญาณ) และระลึกการตาย-การเกิด (จุตูปปาตญาณ) ของชีวิตทั้งหลายได้ เท่าที่ต้องการจะรู้ จึงมั่นใจว่า ได้ตรัสรู้ แต่ก็ยังไม่ถึงที่สุด จนกระทั่งเมื่อพบว่า ไม่มีกิเลสทั้งอย่างหยาบ และละเอียด (อนุสัย) ตกค้างอยู่ในจิตเลย จึงมั่นใจเต็มที่ว่า ได้ตรัสรู้แล้ว ไม่มีอะไรต้องทำอีกน่าสังเกตว่า พระพุทธเจ้าไม่สนใจเรื่องการเกิด-การดับของโลกภายนอกแต่อย่างใด ปัญหาเรื่องใครสร้างโลก จึงไม่มีในคำสอนของพระองค์ มีแต่วิธีดับทุกข์เท่านั้น จึงมีผู้กล่าวว่า น่าเสียดายที่นักวิทยาศาสตร์อย่างอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ไม่ได้พบพระพุทธเจ้าถ้าเขาได้พบพระพุทธเจ้า การผลิตอาวุธทำลายชีวิต-ทำลายโลก อย่างระเบิดปรมาณู และระเบิดนิวเคลียร์ คงจะไม่เกิดขึ้นทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ของไอน์สไตน์ ไม่ใช่วิธีผลิตอาวุธร้ายก็จริง แต่ก็เป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดระเบิดมหาประลัยในสงครามโลกที่ผ่านมาแต่ในที่สุด สงครามโลกก็จะถึงทางตันจนได้ ไอน์สไตน์กล่าวว่า สงครามโลกครั้งที่ 4 มนุษย์จะต่อสู้กันด้วยก้อนดิน และท่อนไม้ แสดงว่า ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ จะถึงจุดจบในวันหนึ่ง ชีวิต และโลกจะกลับไปเริ่มต้นใหม่นานี้ก็ดู ก็เห็นภัยของสังสารวัฏ (การเวียนว่ายตายเกิดหาที่สิ้นสุดมิได้) พระพุทธเจ้าเห็นภัยที่น่ากลัวอย่างยิ่ง จึงไม่คิดอย่างนักวิทยาศาสตร์ในโลกวัตถุนิยม

แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยาศาสนา

แนวความคิดทางจิตวิทยาพัฒนามาจากการศึกษาค้นคว้าเรื่องของจิต กับร่างกาย ซึ่งเป็นองค์ประกอบของชีวิตมนุษย์ ความเชื่อนี้มีรากฐานมาจากปรัชญาเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ในกลุ่มปรัชญาเมธีชาวกรีก เช่น โซเครตีส (Socrates : 469 – 399 ก่อนคริสตกาล) เพลโต (Plato : 429 – 347 ก่อนคริสตกาล) และอริสโตเติล (Aristotle : 384 – 322 ก่อนคริสตกาล) ซึ่งพยายามศึกษาหาคำอธิบายเกี่ยวกับธรรมชาติแก่นแท้ภายในชีวิตมนุษย์ที่เรียกว่าจิตหรือวิญญาณ ซึ่งในระยะต่อมาได้มีการศึกษาเกี่ยวกับจิต และกายจำแนกได้เป็นกลุ่มใหญ่ๆ 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มเอกนิยม ได้อธิบายไว้เป็น 2 แนว คือ

- 1) จิตกับกายเป็นรูปลักษณะสองอย่างของสิ่งๆ เดียวกัน ชีวิตของมนุษย์จึงแสดงออกเป็น 2 แบบ คือ เป็นลักษณะทางจิตใจแบบหนึ่ง และเป็นลักษณะทางร่างกายอีกแบบหนึ่ง ทั้งสองลักษณะนั้นเป็นแก่นแท้ของชีวิต ๆ หนึ่ง แต่กลุ่มนี้ก็ไม่สามารถ ชี้ให้ทราบแน่ชัดว่า อะไรคือแก่นแท้ของจิต ผู้นำแนวความคิดนี้ คือ สปิโนซา (Spinoza : 1632 – 1677) ปรัชญาเมธี ชาวดัตช์ เชื่อสาย ยิว
- 2) กระบวนการทางจิตเป็นกระบวนการเดียวกับกระบวนการทางร่างกาย ผู้นำแนวคิดนี้ คือ เจ.ซี. สมาร์ท (J.C.Smart) ปรัชญาเมธีชาวอเมริกัน และเฮร์เบิร์ต ไฟเกิล (Herbert Feigl) ปรัชญาเมธีชาวเยอรมัน

กลุ่มทวินิยม อธิบายไว้ในแนวกว้างๆ ว่าจิตกับกายเป็นเนื้อแท้ 2 อย่างแตกต่างกันหากหากกัน มีแนวความคิดเป็น 3 แนว คือ

แนวที่ 1 จิตกับกายเป็น 2 สิ่ง ที่มีหน้าที่กิจกรรมแตกต่างกันไป แต่ทั้ง 2 สิ่งนี้ต่างมีอิทธิพลต่อกัน จิตมีอิทธิพลต่อกาย เช่น เมื่อจิตตั้งความคิด หรือเจตนาอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็จะมีผลดลให้กายมีการปฏิบัติหรือมีกิจกรรมที่สอดคล้องกับความคิดหรือเจตนาภายในจิตใจด้วย ในทำนองกลับกัน สภาพร่างกายก็มีอิทธิพลต่อสภาพทางจิตใจด้วย เช่น เมื่อร่างกายขาดน้ำ จิตใจก็จะเกิดความรู้สึกอยากและกระหายน้ำด้วย จนกว่าทั้งร่างกายและจิตใจจะได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ขาดแคลนในทางที่สอดคล้อง

กัน จึงจะบรรเทาอาการที่เกิดขึ้นได้ แนวความคิดนี้มีปัญหาหนึ่งที่ตอบไม่ได้คือ บริเวณใดของร่างกายที่เป็นจุดศูนย์กลางประสานงานระหว่างจิตกับร่างกาย ปรัชญาเมธีชาวฝรั่งเศสคนหนึ่ง ชื่อ เรอเน่ เดส์การ์ตส์ (Rene Descartes : 1596 – 1650) ได้ให้ข้อคาดคะเนว่า ศูนย์ประสานงานของจิตกับกายอยู่ที่ต่อมไพเนียล (Pineal gland) บริเวณสมอง แต่ก็ไม่มีข้อพิสูจน์ที่สามารถยืนยันได้แน่นอนมาจนปัจจุบันนี้

แนวที่ 2 อธิบายไว้ว่า จิตกับกายเป็นสองสิ่งที่แตกต่างกัน และไม่มีอิทธิพลต่อกันกิจกรรมของจิต และกายมีลักษณะเป็นเส้นขนานที่ต่างฝ่ายต่างก็ดำเนินงานไปตามหน้าที่ กายไม่มีอิทธิพลต่อจิต และจิตไม่มีอิทธิพลต่อกาย ผู้นำในแนวความคิดนี้ คือ ไก์บ์นิตส์ (Gottfried W. Leibniz : 1646 – 1716) ซึ่งอธิบายว่า สิ่งต่างๆ ในโลกนี้ต่างมีสาระเฉพาะตัว เรียกว่า โมโนด จิตและกาย เป็นโมโนดต่างชนิด โมโนดของสิ่งเดียวกันจะดำเนินไปตามวิถีทางเดียวกันไม่ปะปนกัน ดังเช่นที่ความเป็นไปของร่างกายดำเนินไปโดยไม่เกี่ยวข้องกักร่างกายกับความเป็นไปของจิต

แนวที่ 3 อธิบายว่า จิตกับกายเป็น 2 สิ่งที่มีความแตกต่างกันไปแม้ว่าจิตจะไม่มี อิทธิพลต่อกายแต่กายก็มีอิทธิพลต่อจิต กายเปรียบเสมือนตัวคนและจิตเปรียบเสมือนเงา เมื่อตัวคนเคลื่อนไหวงาก็เคลื่อนไหวด้วย สภาพทางจิตจึงเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการทางกายภาพ แต่กลุ่มนี้ไม่สามารถอธิบายให้ชัดเจนว่า กระบวนการทางกายภาพมีผลให้เกิดกระบวนการทางจิตอย่างไร ผู้ให้แนวคิดนี้ คือ ปรัชญาเมธี และนักชีววิทยาชาวอังกฤษ ชื่อ ฮักเลย์ (Huxley : 1825 – 1895) แนวความคิดนี้สอดคล้องกับความเชื่อของนักชีววิทยาในสมัยนั้นว่า เมื่อหน่วยเล็กๆ ของสิ่งมีชีวิตรวมตัวเป็นโครงสร้างซับซ้อนมากถึงขีดหนึ่งก็จะมีสิ่งใหม่ และกระบวนการใหม่เกิดขึ้น เช่นระบบประสาทที่สลับซับซ้อนทำให้เกิดจิตขึ้น

นักจิตวิทยาที่พยายามหันมาศึกษาวิเคราะห์ศาสนาในระยะต่อมา คือ การอธิบายศาสนาแบบจิตวิเคราะห์ ซึ่งเป็นการศึกษาปรากฏการณ์ศาสนาในปัจเจกบุคคล อันเชื่อว่าศาสนาเป็นผลของการแสดงออกของปัจจัยทางจิตวิทยาและชีววิทยา ซึ่งอยู่นอกเหนือกลไกการควบคุมของระบบแห่งเหตุผลของมนุษย์ซึ่งเป็นแนวการวิเคราะห์ศาสนาของฟรอยด์และยุง

ฟรอยด์ ได้พยายามศึกษารากฐานศาสนาในมนุษย์โดยการวิเคราะห์เข้าไปใน “จิตไร้สำนึก” และอธิบายว่า การที่มนุษย์เรามีศาสนานั้นอาจเกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะตอบสนองความปรารถนาหรือความต้องการในส่วนลึกของจิตไร้สำนึกที่ถูกเก็บกดหรือจำกัดไว้จึงเกิดการแสดงออกในรูปของอาการทางจิตใจ ศาสนายังเป็นผลที่เกิดขึ้นจากความต้องการระดับดั้งเดิม และปมชีวิตด้วย เช่นปมเกี่ยวกับบิดา (Oedipus complex) ฟรอยด์เห็นว่ารากฐานของทุกศาสนาเกิดมาจากปมเกี่ยวกับบิดา จะเห็นได้จากความเชื่อเรื่องพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์สูงสุดที่มีลักษณะจินตนาการเป็นภาพพจน์ของพ่อ

Cassman ได้เขียนหนังสือชื่อ Aythropologica อธิบายเกี่ยวกับความรู้เรื่องจิตของมนุษย์ในปี 1590 ทำให้วิชา Psychology เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

William James (1832-1920) นักจิตวิทยาและนักสรีระวิทยาชาวเยอรมันเป็นผู้ทำให้วิชาจิตวิทยาแยกออกมาจากวิชาปรัชญาและได้รับการยอมรับว่าจิตวิทยาเป็นวิทยาศาสตร์ที่สมบูรณ์ จึงได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งจิตวิทยาเชิงวิทยาศาสตร์ หรือบิดาแห่งจิตวิทยาการทดลอง เขาเป็นผู้เริ่มตั้งห้องทดลองขึ้นเป็นครั้งแรกซึ่งได้เปิดห้องปฏิบัติการวิจัยทางจิตวิทยา Leopzigการศึกษาของ Wundt มุ่งค้นคว้าธรรมชาติของจิตสำนึก (Consciousness) ของบุคคล ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับความรู้สึกจาก

ประสาทสัมผัส โดยเน้นที่จักขุสัมผัสและทดลองเกี่ยวกับความใส่ใจ จินตนาการ การคิดหาเหตุผล นับเป็นการเริ่มต้นศึกษาจิตวิทยาตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์

William James (1842-1901) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันได้พิมพ์หนังสือเกี่ยวกับจิตวิทยาขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 1890 ชื่อว่า Principle of Psychology ซึ่งเป็นตำราที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย เขาสนใจศึกษาจิตวิทยาทุกสาขาแล้วนำมาสังเคราะห์เป็นแนวคิดใหม่ ผลงานที่ปรากฏได้แก่ ทฤษฎีอารมณ์ การถ่ายทอดการเรียนรู้ และแนวคิดเกี่ยวกับสัญชาตญาณ จิตสำนึกและจิตไร้สำนึก

มีนักจิตวิทยาหลายท่านที่ได้รับการยอมรับ และใช้ทฤษฎีของเขามาจนปัจจุบัน จากคำนิยามทั้งหมด จะพบว่ามีคำสำคัญอยู่ 3 คำคือ พฤติกรรม (Behavior) กระบวนการทางปัญญา (Mental Processes) และการศึกษาเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Study) นิยามของคำสำคัญทั้ง สามคำ ได้ถูกนำเสนอไว้ดังต่อไปนี้ “พฤติกรรม” หมายถึง การกระทำ หรือปฏิกิริยาตอบสนองของร่างกายที่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนอง ต่อสิ่งเร้า ซึ่งพฤติกรรมสามารถสังเกตได้โดยตรง หรือจากการสังเกต ทางอ้อม โดยใช้เครื่องมือช่วย เช่น แบบทดสอบ แบบวัดทางจิตวิทยา เป็นต้น **พฤติกรรม** สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) เป็นพฤติกรรมที่บุคคลอื่นสามารถสังเกตได้โดยตรง โดยตรง หรือผ่านการใช้อุปกรณ์ช่วยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1) พฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้โดยตรง ผ่านประสาทสัมผัสต่างๆเช่น การพูด การเล่นดนตรี การเล่นกีฬา การเดิน เป็นต้น

1.2) พฤติกรรมชนิดโมเลกุล (Molecular Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้ ด้วยประสาทสัมผัสโดยตรง ต้องอาศัยเครื่องมือต่างๆในการสังเกต เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ การทำงานของคลื่นสมองการไหลเวียนของโลหิต เป็นต้น

2) พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) หรือ กระบวนการทางจิต เป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็น ไม่ได้ หรือสังเกตได้ยาก นักจิตวิทยามักอาศัยการอ้างอิงจากการสังเกตพฤติกรรมภายนอก (ส่วนใหญ่ สังเกตผ่านการพูดหรือผ่านการทำแบบวัดและแบบทดสอบ) พฤติกรรมประเภทนี้เช่น การนึกคิด (Thoughts) การรู้สึก (Feelings) อารมณ์ (Emotions) และแรงจูงใจ (Motives) ดังนั้น สิ่งที่นักจิตวิทยาสนใจศึกษา คือ พฤติกรรมและกระบวนการทางจิต ซึ่งครอบคลุม ความรู้สึกและการกระทำของบุคคล “จิตวิทยา” เป็น การศึกษาทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Study) หรือหลักการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Method) นั่นคือ นักจิตวิทยา ศึกษาพฤติกรรมและกระบวนการทางจิตด้วยกระบวนการที่มีระบบ โดย ระบุปัญหาหรือคำถามให้ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง กำหนดสมมติฐาน เก็บข้อมูลโดยการสังเกตและการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูล การรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยหลักการ 2 ประการ คือ 1) ปราศจากความลำเอียง (Unbiased) 2) ความเป็นปรนัย (Objective) นั่นคือ หากมีการสังเกตซ้ำก็จะได้ผล

การศึกษาพฤติกรรมและกระบวนการทางปัญญา ของมนุษย์ด้วยหลักการทาง วิทยาศาสตร์นี้ เพื่อสามารถเข้าใจ อธิบาย ทำนาย และควบคุมพฤติกรรม เช่น เข้าใจ และอธิบายได้ว่าเพราะเหตุใดเด็ก

อนุบาลจึงชอบซักถาม อ้างอิงจากจิตวิทยาพัฒนาการ และทำนายต่อไปได้ว่า หากแม่ดูลูกทุกครั้งที่ตั้งคำถาม ลูกมีแนวโน้มที่จะหยุดถาม อาจกลายเป็นคนไม่กล้าที่ตั้งคำถาม แต่เชื่อคนง่าย ในอนาคตเพื่อควบคุมไม่ให้เกิดปรากฏการณ์นั้นแม่จะไม่ดูลูกเมื่อตั้งคำถาม แต่จะสนับสนุนด้วย คำชม ตอบคำถาม ด้วยเหตุและผล เป็นต้น

อีกตัวอย่างหนึ่ง คุณแม่พาลูกสาวอายุ 3 ขวบไปซื้อของ ในห้างสรรพสินค้า ลูกสาวเห็นตุ๊กตาตัวหนึ่งจึงขอคุณแม่ให้ ซื้อให้ เมื่อคุณแม่ปฏิเสธปฏิกิริยาของลูกสาวคือ ร้องไห้ งอแง เมื่อคุณแม่ยังคงยืนกรานคำตอบเดิม ลูกสาวจะมี ปฏิกิริยาที่รุนแรงขึ้น เช่น ร้องไห้เสียงดังขึ้น นอนลงกับพื้น และดิ้นคุณแม่ที่เข้าใจในจิตวิทยา สามารถเข้าใจอธิบายพฤติกรรมของลูกสาวได้และพยากรณ์ได้ว่า หากคุณแม่ยอมทำตามการร้องขอของลูกสาวครั้งนี้ต่อไปลูกสาวต้องการอะไร ก็จะมีแนวโน้มสูงที่จะแสดงพฤติกรรมเช่นเดิม หากคุณแม่ยังคงยืนกรานคำตอบเดิมคือไม่ซื้อให้และเดินออกนอกสายตาของลูกสาว (แต่ลูกสาวยังอยู่ในสายตาของคุณแม่) ลูกสาวเป็นเด็กอายุ 3 ขวบมีแนวโน้มสูงที่จะหยุดร้องไห้และเดินตามหาคุณแม่ (เพราะคุณแม่เข้าใจพฤติกรรมหรือธรรมชาติของเด็กอายุ 3 ขวบ) ผลที่เกิดขึ้นคือ ครั้งต่อไป ที่ลูกสาวต้องการอะไร มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเช่นเดิมน้อยมาก หรือไม่แสดงพฤติกรรมดังกล่าว อีกเลย (เพราะคุณแม่ได้พยากรณ์ และดำเนินการควบคุมพฤติกรรมของลูกสาว)

นอกจากนี้ยังมี กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ศึกษาเพื่อสามารถอธิบาย ทำนาย และควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์บนพื้นฐานความเข้าใจว่า แรงกระตุ้น สิ่งแวดล้อม กำหนด พฤติกรรม โดยไม่ให้ความสนใจต่อเรื่องจิตสำนึก อีกกลุ่มที่รู้จักกันดีคือ กลุ่มจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ซึ่งนำโดย ซิก มานด์ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เห็นว่า จิตไร้สำนึก (unconscious mind) กำหนดพฤติกรรมของคน และ ศึกษาเพื่อเข้าใจบุคลิกภาพปกติ และผิดปกติ ด้วยการศึกษ กรณียกคดี อีกทั้งเห็นว่าบุคลิกภาพ แรงจูงใจ ความผิดปกติของจิตใจ ล้วนมาจากจิตไร้สำนึก ในขณะที่ กลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt) ศึกษาเพื่อเข้าใจจิตสำนึกแบบองค์รวม หรือ กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) ที่มี เป้าหมายเพื่อมนุษยบรรลุความสมบูรณ์ ในความเป็นมนุษย์ โดยเน้นอิสระ และศักยภาพของ มนุษย์หรือกลุ่มที่ศึกษาเรื่องของการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น เพียเจ (Piaget) เป็นต้น

ไบโอพลาสมา (Bio plasma)

ปัจจุบันวงการแพทย์ยุคใหม่ได้นำเทคโนโลยีคลื่นความถี่วิทยุ ส่งผ่านพลังงานพลาสมาแบบเย็น เข้าไปช่วยขจัดเซลล์ผิวที่เสื่อมสภาพ กระตุ้นให้มีการสร้างเซลล์ผิวขึ้นมาใหม่ ลดอาการอักเสบของผิว โดยไม่มีบาดแผล ไม่ทำให้เกิดความเจ็บปวด และควบคุมการรักษาโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ปัจจุบันมีผู้ป่วยเป็นแผลเรื้อรัง แผลติดเชื้อ และแผลเบาหวาน จำนวนมากขึ้นทุกปีซึ่งปัญหานี้ได้รับการแก้ไขด้วยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์กับวิทยาการทางการแพทย์ที่เรียกว่า นวัตกรรม BIO Plasma โดยทางโรงพยาบาลศิริราชได้นำ BIO Plasma มาใช้ในการรักษาบาดแผลกดทับพบว่าสามารถจะทำให้แผลหายเร็วขึ้นกว่าการรักษาปกติได้ถึง 20% และฆ่าเชื้อที่ติดต่อยาปฏิชีวนะปกติได้ดีอีกด้วย นวัตกรรมของเครื่องไบโอพลาสมา เป็นการใช้เทคโนโลยีคลื่นความถี่วิทยุร่วมกับไมโครแฟรกชันแนลพลาสมา

(Radiofrequency technology with Micro-fractional plasma Module : BIOPlasma) ก่อให้เกิดการเหนี่ยวนำคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีแรงดัน และคลื่นความถี่สูง โดยคาดว่ากลไกคือ เกิดโคแอ็กกูเลชัน (coagulation) และต่อมไขมันหดตัว พร้อมมีการหยุดการทำงานชั่วคราว ปรับการสร้างเคอราตินให้กลับสู่ภาวะปกติ ส่งเสริมให้เกิดการหดตัวของชั้นผิว ก่อให้เกิดการกระชับผิว รวมถึงในระยะยาวจะส่งเสริมให้เกิดการเรียงตัวของชั้นคอลลาเจนในผิวดีขึ้น ทั้งยังเกิดปฏิกิริยากับพื้นผิวนอกเกิดเป็นพลังงานไอออนเป็นแสงสีน้ำเงินม่วง สามารถฆ่าเชื้อ ช่วยรักษาสิว และช่วยให้ลดอาการอักเสบที่เกิดจากสิวหรือผื่นแพ้ให้ดีขึ้น และหายไปในที่สุด อีกทั้งประจุอิสระ ยังช่วยการดูดซึมของสารอาหารลงสู่เซลล์ผิวได้ดีขึ้น เมื่อหลังทำจะสังเกตเห็นได้ว่าผิวแลดูกระจ่างใสขึ้น สุขภาพผิวดี และยังช่วยในการกระชับผิวอีกด้วย โดยพลังงานพลาสมาเย็นนี้ จะให้อุณหภูมิประมาณ 40-42 องศา ไม่ก่อให้เกิดบาดแผล ไม่มีอาการเจ็บปวด

ที่มา: องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ. <https://www.nsm.or.th>

Plasma คือ อะไร ?

พลาสมาถือว่าเป็นสถานะที่สี่ของสสาร สถานะพื้นฐานอื่นๆ ของสสาร คือ ของเหลว ของแข็งและก๊าซ โดยทั่วไปแล้วพลาสมาจะทำได้โดยการให้ความร้อนแก๊สจนกว่าอิเล็กตรอนจะมีพลังงานเพียงพอที่จะหลบหนีนิวเคลียสที่มีประจุบวก เป็นโมเลกุลพันธะแตก และอะตอมได้รับหรือสูญเสียอิเล็กตรอนรูปแบบไอออน พลาสมาสามารถทำได้โดยใช้เลเซอร์เครื่องกำเนิดไฟฟ้าไมโครเวฟหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้าที่แรง แม้ว่าในสังคมทั่วไปจะไม่ค่อยได้ยินเกี่ยวกับพลาสมาก็ตาม แต่เป็นเรื่องที่พบมากที่สุดในสสารในจักรวาล และเป็นเรื่องธรรมดาที่พบได้ทั่วไปในโลก

พลาสมาทำจากอะไร ? พลาสมาทำจากอิเล็กตรอนอิสระ และประจุบวกไอออน (cations)

คุณสมบัติของพลาสมา พลาสมาทำปฏิกิริยากับสนามแม่เหล็กไฟฟ้า และดำเนินการผลิตไฟฟ้า ในทางตรงกันข้ามก๊าซส่วนใหญ่เป็นฉนวนไฟฟ้า เช่นเดียวกับแก๊สพลาสมาไม่มีรูปร่างหรือปริมาตรที่กำหนดเมื่อพลาสมาสัมผัสกับสนามแม่เหล็กอาจถือว่าโครงสร้างรวมถึงชั้นเส้นใย และแกน ตัวอย่างของโครงสร้างเหล่านี้สามารถสังเกตได้ในพลาสมาบอล แหล่งที่มาแปลกใหม่ของพลาสมา รวมถึงอนุภาคในเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ฟิวชั่น และอาวุธ แต่แหล่งที่มาในชีวิตประจำวัน ได้แก่ แสงแดด ฟาผ่าไฟ และสัญญาณนีออน ตัวอย่างอื่นๆ ของพลาสมา รวมถึงไฟฟ้าสถิตย์ลูกพลาสมาเซนต์

การค้นพบทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 17 เป็นต้นมามีส่วนช่วยให้เราเกิดความรู้ความเข้าใจในพระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น เพราะว่าหลักของพระพุทธศาสนานั้นถือว่าพระพุทธเจ้าเป็นผู้ค้นพบสัจธรรมซึ่งมีอยู่แล้ว พระพุทธเจ้าเพียงนำสัจธรรมนั้นมาประกาศแก่ชาวโลก (พระธรรมโกศาจารย์: <https://www.mcu.ac.th>) ดังพุทธพจน์ที่ว่า

“อุปปาทา วา ภิกขเว ตถาคตานํ อนุปปาทา วา” เป็นต้น แปลความว่า “ภิกษุทั้งหลาย พระตถาคตเจ้าทั้งหลายจะอุบัติขึ้นหรือไม่ก็ตาม ธาตุนั้นคือ ธรรมฐิติ (ความดำรงอยู่ตามธรรมชาติ) ธรรมนิยาม (กฎธรรมชาติ) อิทัปปัจจยตา (ภาวะที่สรรพสิ่งเกิดดับตามเหตุตามปัจจัย) ก็ยังมีอยู่ พระตถาคตเจ้าย่อมตรัสรู้ทั่วถึงซึ่งธาตุนั้นแล้วบอก แสดง บัญญัติ แต่งตั้ง เปิดเผย จำแนก ทำให้เข้าใจง่าย”

พระพุทธศาสนาไม่เคยทะเลาะกับวิทยาศาสตร์เพราะพระพุทธศาสนาไม่ได้ผูก ขาดความจริง เรื่องสัจธรรม ดังนั้นสัจธรรมที่ศาสตร์ต่างๆ ค้นพบจะคลี่คลายขยายตัวมาส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจพระพุทธศาสนาดีขึ้น มีข้อความตอนหนึ่งในพระไตรปิฎกที่แสดงว่าพระพุทธเจ้าทรงเป็นธรรม วาที คือผู้กล่าวสัจธรรม ผู้ที่เป็นธรรมวาทีย่อมไม่ขัดแย้งกับพวกธรรมวาทีด้วยกันเพราะต่างฝ่ายต่าง พุถึงสัจธรรมหรือความจริง ดังที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า

“นาหิ ภิกขเว โลเกนะ วิวาทมิ” เป็นต้น แปลความว่า “ภิกษุทั้งหลาย เราตถาคตย่อมไม่ขัดแย้งกับชาวโลก แต่ชาวโลกย่อมขัดแย้งกับเรา ธรรมวาทีย่อมไม่ขัดแย้งกับใครๆในโลก” เมื่อพระพุทธศาสนา และวิทยาศาสตร์ต่างก็เป็นธรรมวาที ที่กล่าวถึงสัจธรรมความจริงด้วยกัน จึงไม่มีอะไรที่จะต้องขัดแย้งกัน มีแต่จะส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความเข้าใจกันดีขึ้น หากจะมีความแตกต่างอยู่บ้างก็เพราะมีเป้าหมายที่ต่างกันในการแสวงหาความจริง วิทยาศาสตร์แสวงหาความจริงเพื่อเป็นนายเหนือโลกที่ควบคุมสภาวะการณ์ต่างๆ ไว้ได้ ขณะที่พระพุทธศาสนาแสวงหาความจริง เพื่อความเป็นผู้พ้นโลกคือ ดับทุกข์

ปัจจุบันวิทยาศาสตร์เสนอทฤษฎีฟิสิกส์ไว้ 2 สำนักใหญ่คือ ฟิสิกส์ดั้งเดิม (Classical physics) กับฟิสิกส์ควอนตัม (Quantum physics) ถ้าเปรียบเทียบกันระหว่างฟิสิกส์ดั้งเดิมกับฟิสิกส์ควอนตัม ฟิสิกส์ทั้ง 2 สำนักก็มีแนวความคิดบางอย่างที่ขัดแย้งกัน แต่กลายเป็นว่าฟิสิกส์ควอนตัมกลับช่วยอธิบายหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาได้ดี กว่าฟิสิกส์ดั้งเดิมหรือฟิสิกส์นิวตัน (Newton physics) ในเรื่องที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนา 2 เรื่องคือ ปฏิจสมุทปบาทและไตรลักษณ์

ปฏิจสมุทปบาทหรืออิทัปปัจจยตา เป็น คำสอนที่ว่าด้วยการที่สิ่งต่างๆ อาศัยกัน และกัน เกิดขึ้นที่พระพุทธเจ้าทรงค้น พบด้วยการตรัสรู้ ส่วนเรื่องไตรลักษณ์ ซึ่งก็คือคำสอนว่าด้วยลักษณะ 3 ประการของสิ่งทั้งหลาย ได้แก่ “อนิจจัง (ไม่เที่ยง) ทุกขัง (เป็นทุกข์) อนัตตา (ไม่มีแก่นสาร)” อันเป็นหัวใจของการปฏิบัติธรรมเพื่อความหลุดพ้น เราปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานเพื่อให้เห็นไตรลักษณ์ รู้แล้วละ รู้แล้ววาง ทุกวันนี้เราเข้าใจเรื่องไตรลักษณ์ได้ยากขึ้นเพราะมีแนวคิดของฟิสิกส์ดั้งเดิมมาขวางกั้นเป็นอุปสรรคของการเข้าถึงธรรม เพราะฟิสิกส์ดั้งเดิมหรือฟิสิกส์นิวตันมีแนวคิดหลักอยู่ที่ 4 หัวข้อคือ 1. อะตอม 2. กาละ 3. เทอะ และ 4. แรงโน้มถ่วงหรือแรงดึงดูดของโลก อะตอมออกซิเจนที่กลายเป็นเม็ดเลือดขาว ก็แบ่งประเภทสำหรับหน้าที่ต่างๆ อีก

อะตอมที่หนึ่งจะเป็น external defense

อะตอมที่สองเป็น interfertion

อะตอมที่สามเป็น interferon

อะตอมที่สี่เป็น natural kill cells

อะตอมที่ห้าเป็น complement

พลังของพลาสมาหลักสากลจักรวาลให้ เคลื่อนที่พลังพลาสมาหลักสิ่งเล็กที่สุดให้ เคลื่อนที่ เช่น อะตอม เป็นต้น พลังพลาสมาสามารถที่จะเปลี่ยนสถานะ และสภาวะคุณลักษณะของสรรพสิ่ง ต่างๆ ทั้งหลายล้วนประกอบด้วยมหาภูตรูป 4 ที่เราเรียกว่า Post Element ดิน น้ำ ลม ไฟ ยกเว้นแต่ พลาสมาที่ไม่ ได้จัดอยู่ใน Particle และ Energy จึงไม่ มี แม้แต่อยู่ในตารางธาตุ ในปัจจุบัน

เซอร์ไอแซก นิวตัน (Sir Isaac Newton) ถือว่าสรรพสิ่งมีมวลสารที่แบ่งแยกไม่ได้และตั้งอยู่ ด้วยตัวของมันเอง ซึ่งเรียกว่าอะตอม (Atom) จริงๆ แล้วความคิดเรื่องอะตอมเป็นแนวคิดหลักของ ฟิสิกส์ดั้งเดิมที่ถือว่าหน่วยที่ เล็กที่สุดของสสาร(Matter)ในโลกที่ถูกแบ่งย่อยให้เล็กลงๆ ในที่สุดจะถึงจุด ที่เล็กที่สุดซึ่งแบ่งย่อยต่อไปไม่ได้อีก ซึ่งทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบเล็กที่สุดสำหรับสร้างจักรวาล เรา เรียกว่า “Building blocks” ก็เหมือนกับก้อนอิฐแต่ละก้อนสำหรับสร้างบ้านนั่นเอง เพราะฉะนั้นหาก เราแบ่งอะไรต่อมิอะไรจนไปถึงหน่วยที่เล็กที่สุดแล้วมันจะถึง จุดที่แบ่งแยกไม่ได้ ในเชิงสสารจุดที่ แบ่งแยกไม่ได้นี้เรียกว่า “อะตอม”

อะตอม (Atom) เป็นภาษากรีก แปลว่า “ตัดแบ่งไม่ได้ (Uncuttable)” อะตอมคือสิ่งที่เราไม่ สามารถจะแบ่งย่อยต่อไปได้อีก หลักของเรื่องนี้ก็คือไม่ว่าเราแบ่งอะไรก็ตาม ในที่สุดมันต้องไปถึงจุด สุดท้าย จุดสุดท้ายที่แบ่งต่อไปไม่ได้นั่นแหละคือ “อะตอม” ซึ่งเป็นอนุภาคที่เล็กที่สุดของสสาร ความคิดอย่างนี้เราเรียกว่าเป็น “paradigm” หรือความเชื่อพื้นฐานของวิทยาศาสตร์โลกตะวันตกมาก ว่า 2,000 ปี จนมาถึงสมัยนิวตันก็ยังเชื่อว่ามีอะตอม

นิวตัน เชื่อว่าสสารซึ่งมีองค์ประกอบที่เล็กที่สุดคืออะตอมได้สร้างจักรวาล สร้างดวงดาว สร้าง อะไรต่างๆ ที่เคลื่อนไหวก่อให้เกิดแรงโน้มถ่วงที่กระทำต่อกันในกล่องใบใหญ่ซึ่งเป็นที่ วางคือทะเลใน จักรวาลอันว่างเปล่าใหญ่โตและขึ้นอยู่กับกาลเวลา

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาเดียวที่ยืนยันว่าไม่มีแก่นสารทั้งในฝ่ายจิต และฝ่ายสสาร แก่นสาร ในฝ่ายจิตเรียกว่าอาตมันหรือวิญญาณอมตะ (Immortal soul) ส่วนแก่นสารในฝ่ายสสารเรียกว่า อะตอมหรือปรมาณู ศาสนาคริสต์ อิสลาม พราหมณ์-ฮินดูต่างสอนว่ามีอาตมันหรือวิญญาณอมตะใน มนุษย์และมีอะตอมหรือ ปรมาณูในสสาร

สรุป

พระพุทธศาสนาสอนเรื่องอนัตตาในจิต และสสารมากกว่าสองพันปี พระพุทธศาสนาถือว่าไม่มี ี้อัตตาหรืออะตอมสสาร (พระธรรมโกศาจารย์: <https://www.mcu.ac.th>) ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีแก่นแท้ ถาวรที่ตั้งอยู่ได้ในตัวของมันเอง สรรพสิ่งอาศัยกันและกันเกิดขึ้นตลอดเวลาตามหลักปฏิจจสมุปบาท ดังที่ควอนตัมฟิสิกส์ระบุว่าไม่มีอะตอมที่อยู่ได้ตามลำพังตัวเอง โครงสร้างอะตอมประกอบด้วยอิเล็กตรอน โปรตอนและนิวตรอน อนุภาคของอะตอมที่เป็นประจุไฟฟ้าบวก (โปรตอน) และประจุไฟฟ้าลบ (อิเล็กตรอน) ต่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน อิเล็กตรอนวิ่งโคจรรอบนิวเคลียสด้วยความเร็วที่สูงมาก การ เกาะกลุ่มของประจุไฟฟ้าเหล่านั้นกลายเป็นอะตอม และประจุไฟฟ้าเหล่านั้นก็ไม่อาจอยู่ได้ตามลำพัง ทั้งหมดต่างอาศัยกัน และกันเกิดขึ้นตามหลักปฏิจจสมุปบาทในพระพุทธศาสนา จักรวาลในทฤษฎี ควอนตัมต่างจากฟิสิกส์ดั้งเดิมของนิวตันก็ คือ อะตอมถูกแบ่งย่อยออกไปเป็นองค์ประกอบที่เล็กกว่าซึ่ง

เป็นประจุไฟฟ้าที่วิ่ง วนกันเองคืออิเล็กตรอน โปรตอน และนิวตรอน อะตอมจึงเป็นสนามพลังงานขนาดจิ๋ว องค์ประกอบย่อยของอะตอมนั้นบางครั้งก็เป็นอนุภาค (Particle) บางครั้งก็เป็นคลื่น (Wave)

อิเล็กตรอนของอะตอมเคลื่อนที่รอบแกนกลางคือนิวเคลียสตลอดเวลา ขณะที่อิเล็กตรอนกำลังเคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูง อิเล็กตรอนปรากฏเป็นคลื่น ด้วยความเร็วระดับนั้น เราจึงไม่อาจกำหนดตำแหน่งที่ตั้งของอิเล็กตรอนนั้นในขณะใดขณะหนึ่งได้ ถ้าเราจะพยายามหาตำแหน่งที่ตั้งของมันก็ต้องจับให้อิเล็กตรอนหยุดนิ่งอยู่ กับที่ซึ่งจะทำให้มันสูญเสียคุณสมบัติแห่งความเป็นคลื่น อิเล็กตรอนที่หยุดนิ่งจะกลายเป็นอนุภาคทันที ดังนั้น องค์ประกอบย่อยของอะตอมบางครั้งจึงเป็นอนุภาคบางครั้งก็เป็นคลื่น ความเป็นทั้งอนุภาค และทั้งคลื่นนี้แหละที่ทำให้เกิดสภาวะที่ไม่สามารถ พยากรณ์ได้ (Unpredictable) トラบใดที่อนุภาคของอะตอมยังเคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูง มันก็ปรากฏเป็นคลื่น เราไม่มีทางที่จะกำหนดคุณสมบัติที่แน่นอนของคลื่นนี้ได้ เมื่อเราพยายามหยุดมันไว้กับที่ มันก็สูญเสียคุณสมบัติของตัวเอง นอกจากนั้น วงโคจรของอนุภาครอบนิวเคลียสก็เปลี่ยนแปลงไปตามแรงที่กระทำต่อนิวเคลียส ดังนั้น พฤติกรรมขององค์ประกอบย่อยภายในโครงสร้างของอะตอมจึงเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพราะมันมีคุณสมบัติที่เรากำหนดไม่ได้ และมีวงโคจรที่ไม่แน่นอน นี่คือหลักการแห่งความไม่แน่นอน (Uncertainty Principle) หลักการแห่งความไม่แน่นอน (Uncertainty Principle) ของฟิสิกส์ควอนตัมช่วยให้เราสามารถสร้างอนาคตของเราได้ใหม่ ชีวิตของเราไม่ได้ถูกลิขิตตายตัวจากอดีต ชีวิตของเรามีความไม่แน่นอนรออยู่ข้างหน้า ถ้าเราหมั่นทำดี เราก็จะเจริญก้าวหน้า

เอกสารอ้างอิง

- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). **มองสันติภาพโลกผ่านภูมิหลังอารยธรรมโลกาภิวัตน์**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ธรรมสาร จำกัด, 2542.
- พระธรรมโกศาจารย์: **ปาฐกถาพิเศษ ปรากฏการณ์ความคิด วิฤติวันสิ้นโลก**. แหล่งที่มา: <https://www.mcu.ac.th>. เมษายน 2564.
- พุทธทาสภิกขุ. **ปฏิจลสมุปบาทจากพระโอษฐ์**. ไซยา : คณะธรรมทาน ไซยา, 2521.
- พัชรา แสงศรี. 2547. **โครงสร้างอะตอม**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: http://www.il.mahidol.ac.th/atomic_structure/atomic_structure.htm. 3 มีนาคม 2563.
- พริตจ็อฟ คาปร้า. (แปลโดย วิภาดา กิตติโกวิท). **จุดกำเนิดแห่งเตาฟิสิกส์**, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า .2532.
- วนิดา บำรุงไทย . 2552. **แบบจำลองอะตอมของรัทเธอร์ฟอร์ด**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <https://web.ku.ac.th/schoolnet/atom>. 1 มกราคม 2560
- Narain, A.K. **Studies in the History of Buddhism**. Delhi : B.R. Publishing Corp., 1980.
- Capra , Fritjof. **The Web of Life**. London : Flamingo , 1997.
- Aronson, Harvey B. **Love and Sympathy in Theravada Buddhism**. Delhi : Motilal Banarsidass, 1980.
- Jackson, Peter A. **Buddhism, Legitimation, and Conflict**. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies, 1989.